

محبت حق

گزیده ای از حیوة القلوب

علامہ مجلسی

مشهد مقدس

۱۳۹۱

سازمان شاه و کرامت
جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه:
عنوان قرار دای
عنوان و نام پدیدآور
مشخصات ظاهری
شابک:
موضوع:
موضوع:
موضوع:
موضوع:
رده بندی کنگره:
رده بندی دیویی:
شماره کتابشناسی ملی:

مجلسی، محمدباقر بن محمدتقی (ع)
حیة القلوب برگزیده
حجت حق کزیده ای از حیة القلوب / محمدباقر مجلسی (ع)
مشهد: نون، ۱۳۹۱: مشخصات نشر - ۳۱۶ صفحه
978-964-6824-94-2
امامت - دفاعیه ها و ردیه ها
ولایت - جنبه های قرآنی
اثمه الثنی عشر - جنبه های قرآنی
دوستی (اسلام)
BP ۲۲۲/م ۱۳۹۰
۱۷/۲۵
۲۲۸۴۱۸۸

محبت حق

زینب ای از حیة القلوب

مجلسی (ع)

ناشر: نشر نون
نوبت چاپ: اول - پاییز ۱۳۹۱
شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه - ۳۱۶ صفحه ویریری
لیتوگرافی: مشهد اسکنر
چاپ: شهر چاپ خراسان (روزنامه خراسان)
صحافی: ندای ملکوتیان

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۶۸۲۴-۹۴-۲

ISBN: 978-964-6824-94-2

قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

www.nedayemalakootian.com

ketab@nedayemalakootian.com

مرکز پخش کتب مذهبی ندای ملکوتیان

تلفن: ۰۵۱۱-۷۶۱۲۲۴۲ - ۰۹۱۵۳۰۰۲۶۰۱

حق چاپ محفوظ است.

فهرست مطالب

مقدمه	۹
مروری گذرا به زندگانی و احوالات علامه مجلسی رحمته الله علیه	۱۰
مقدمه مؤلف علامه مجلسی رحمته الله علیه	۱۶

باب اول

در بیان وجوب وجود امام رحمته الله علیه در هر عصر

فصل اول

در وجوب امامت و آنکه هیچ زمانی خالی از امام نمی باشد.	۱۷
---	----

فصل دوم

در بیان آنکه امام باید معصوم باشد از جمیع گناهان.	۴۳
---	----

فصل سوم

در بیان آنکه امامت به نص خدا و رسول صلی الله علیه و آله می باشد نه به بیعت و اختیار مردم، و آنکه واجب است بر هر امام که نص کند بر امام بعد از خود، بعضی از دلایل این مطلب در فصل اول مذکور شد.	۵۶
---	----

فصل چهارم

در بیان وجوب معرفت امام است، و آنکه مردم معذور نیستند در ترک ولایت امام حق، و آنکه هر که بعیرد و امام خود را نشناسد مرده خواهد بود کافر و نفاق.	۶۸
---	----

فصل پنجم

در بیان آنکه هر که انکار یک امام کند چنان است که انکار همه کرده باشد.	۷۶
---	----

فصل ششم

در بیان وجوب اطاعت ائمه حق است.	۸۴
---------------------------------	----

فصل هفتم

در بیان آنکه هدایت نمی توان یافت مگر از جهت ائمه حق، و ایشانند وسیله میان خدا و خلق، و بدون معرفت ایشان نجات از عذاب الهی حاصل نمی گردد.	۸۸
--	----

فصل هشتم

در حدیث ثقلین و امثال آن.	۹۱
---------------------------	----

فصل نهم

در بیان سایر نصوص متفرقه ایشان که مجملأ در ضمن اخبار مختلفه وارد شده است.	۱۰۵
---	-----

باب دوم

در بیان آیاتی که در شأن ائمه رحمته الله علیهم مجملأ نازل شده

فصل اول

در تأویل (سلام علی ال یاسین).	۱۱۵
-------------------------------	-----

فصل دوم

- اهل ذکر، اهل بیتند؛ و آنکه بر شیعه سؤال از ایشان واجب است و بر ایشان جواب واجب نیست ۱۱۸
- فصل سوم
- در بیان آنکه ایشانند اهل علم قرآن و راسخون در علم و انداز کنندگان به قرآن ۱۲۴
- فصل چهارم
- در بیان آنکه آیات خدا و بینات خدا و کتاب خدا ایشانند در بطن قرآن ۱۳۰
- فصل پنجم
- در بیان آنکه برگزیده بندگان و آل ابراهیم، ائمه اند و در این باب چند آیه است ۱۳۳
- فصل ششم
- در بیان وجوب مودت و محبت اهل بیت است و آنکه مودت ایشان مزد رسالت است ۱۴۴
- فصل هفتم
- در تأویل والدین و ولد و ارحام و ذری القری به رسول خدا ﷺ و ائمه هدی ﷺ ۱۵۶
- فصل هشتم
- در بیان آنکه در قرآن امانت به معنای امانت است و آن در دو آیه است ۱۷۰
- فصل نهم
- در بیان آیاتی که دلالت بر وجوب متابعت اهل بیت ﷺ می کند ۱۷۷
- فصل دهم
- در تأویل آیات نور در اهل بیت ﷺ، و بیان آنکه ایشانند انوار سبحانی و تأویل مساجد و بیوت مقدسه به خانه های ایشان و تأویل ظلمت به اعدای ایشان ۱۹۰
- فصل یازدهم
- در بیان آنکه ایشانند شهدا و گواهان بر خلق و آنکه اعمال عباد بر ایشان عرض می شود ۲۲۰
- فصل دوازدهم
- در بیان اخباری که مشتمل است بر تأویل آیات مؤمنین و ایمان و مسلمین و اسلام به اهل بیت ﷺ و ولایت ایشان، و تأویل آیات کفار و مشرکین و کفر و شرک و اصنام به اعدای ایشان و ترک ولایت ایشان ۲۳۳
- فصل سیزدهم
- در بیان احادیثی که دلالت می کند بر آنکه ایشان ابرارند و متقیان و سابقان و مقربان، و شیعیان ایشان اصحاب یعمیتند؛ و دشمنان ایشان اشرار و فجار و اصحاب شمالند ۲۵۱
- فصل چهاردهم
- در بیان اخباری که در باب تأویل صراط و سبیل و اشیاء اینها به ائمه هدی ﷺ وارد شده است ۲۶۳
- فصل پانزدهم
- در تأویل آیاتی که مشتمل است بر صدق و صادق و صدیق ۲۷۵
- فصل شانزدهم
- در بیان اخباری که در تأویل حسنه و حسنی به ولایت و سیئه به عداوت ایشان وارد شده است ۲۸۹

و در آن چند آیه هست ۲۸۲

فصل هفدهم

در بیان آنکه نعمت و نعم در آیات کریمه مفسّر است به ولایت اهل بیت (علیهم السلام)، و بیان آنکه ولایت ایشان اعظم نعم است و در این باب آیات بسیار است ۲۸۶

فصل هجدهم

در بیان اخباری است که در تأویل شمس و قمر و نجوم و بروج و امثال آنها به ائمه (علیهم السلام) وارد شده است ۲۹۷

فصل نوزدهم

در بیان آن است که آنها محلّ الله المتین و عروة الوثقی و امثال اینهاست؛ و در این باب آیات بسیار است ۳۰۵

فصل بیستم

در تفسیر حکمت به معرفت ائمه (علیهم السلام) و اولوالنهی به ایشان ۳۰۸

فصل بیست و یکم

در تفسیر صافون و مسبحون و صاحب مقام معلوم و حَمَلَةُ عرش و سَفَرَةُ کرام برده به ائمه (علیهم السلام) ۳۱۰

فصل بیست و دوم

تأویل اهل رضوان و درجات به ائمه (علیهم السلام) و اهل سخط و عقوبات به اعدای ایشان، و در آن چند آیه است ۳۱۶

فصل بیست و سوم

در آنکه ناس، اهل بیت (علیهم السلام)؛ و شبیه به ناس، شیعیان ایشانند و غیر ایشان، ناساند ۳۲۰

فصل بیست و چهارم

در تأویل بحر و نزل و مرجان به ایشان (علیهم السلام) ۳۲۳

فصل بیست و پنجم

در تأویل ماء معین بئر مطلقه و قصر مشید و سحاب و مطر و ظل و نواکس و سایر منافع ظاهره است به ائمه (علیهم السلام) و علوم و برکات ایشان و آیات در این باب بسیار است ۳۲۵

فصل بیست و ششم

در بیان تأویل نحل است به ائمه (علیهم السلام) ۳۳۲

فصل بیست و هفتم

در بیان تأویل سبع مثانی است به ائمه (علیهم السلام) ۳۳۵

فصل بیست و هشتم

در بیان آنکه علما در قرآن، ائمه (علیهم السلام) اند و اولوالالباب، شیعیان ایشانند ۳۳۸

فصل بیست و نهم

در بیان آنکه ایشانند متوسمون و به روی هر کس نظر کنند می‌دانند ایمان و نفاق او را و ایشانند آنان که خدا

می‌فرماید (ان فی ذلک لآیات للمتوسمین) ۳۴۱

فصل سیام

- در تأویل آیات آخر فرقان در شأن ائمه (علیهم السلام) ۳۴۵
- فصل سی و یکم
- در تأویل شجرة طیبه به اهل بیت (علیهم السلام) و شجرة خبیثه ملعونه به دشمنان ایشان ۳۴۹
- فصل سی و دوم
- در بیان تأویل آیات هدایت به ائمه (علیهم السلام) است و در این معنی آیات بسیار است ۳۵۴
- فصل سی و سوم
- در تأویل آیات که مشتملند بر امام و امت در شأن ائمه (علیهم السلام) و آن چند آیه است ۳۵۹
- فصل سی و چهارم
- در نزول سلم و استسلام در ائمه (علیهم السلام) و شیعیان ایشان و در آن چند آیه است ۳۶۴
- فصل سی و پنجم
- در بیان آنکه ایشان خلفای خدا که می خواهد ایشان را متمکن گرداند در زمین و وعده نصرت به ایشان داده است و بعضی از آیات که در شأن قائم آل محمد (علیه السلام) نازل شده ۳۶۶
- فصل سی و ششم
- در بیان آنکه کلمه و کلمات در قرآن مجید مؤید است به اهل بیت (علیهم السلام) و ولایت ایشان و آیات در این مقام بسیار است ۳۷۳
- فصل سی و هفتم
- در بیان آنکه ایشان داخلند در حرمت های الهی ۳۸۳
- فصل سی و هشتم
- در تأویل آیات عدل و معروف و احسان و قسط و میزان به ولایت ائمه (علیهم السلام)، و تأویل کفر و فسوق و عصیان و فحشاء و منکر و بنی به عداوت و ترک ولایت ایشان و آیات در این باب بسیار است ۳۸۵
- فصل سی و نهم
- در تأویل جنب الله و وجه الله و ید الله و امثال اینها به رسول خدا (صلی الله علیه و آله) و ائمه (علیهم السلام) و آیات در این باب بسیار است ۳۸۹
- فصل چهلم
- در آنکه ائمه (علیهم السلام) خانه های علمند و معدن حکمت هایند، و شیعیان ایشان محل رحمت الهی اند، و آنکه ایشانند حزب الله و بقیه الله اند و محل علوم انبیاء و آیات در این مضامین بسیار است ۳۵۹
- فصل چهلم و یکم
- در بیان آیاتی که در محبت ملائکه نسبت به ایشان و شیعیان ایشان نازل شده ۴۰۱
- فصل چهلم و دوم
- آیات صبر و موابظه عسر و یسر در شأن ائمه و شیعیان ایشان است و آیات در این باب بسیار است ۴۰۴
- فصل چهلم و سوم
- در بیان آیاتی است که در مظلومیت ائمه (علیهم السلام) نازل شده و آنها بسیار است ۴۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ثُمَّ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى أَشْرَفِ أَنْبِيَائِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ سَيِّمًا
بِقِيَّةِ اللَّهِ فِي الْأَرْضِينَ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لَهُ الْفِدَاءُ.
آیه ۵ سوره قصص: وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَ
نَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ.

بی تردید خداوند بندگان صالحش را وارثان زمین قرار خواهد داد و روزی
بالاخره حق برای همیشه بر باطل چیره خواهد گشت و زمین برکاتش را به اهل
صالحش هدیه خواهد کرد.

یکی از اصول دین ما شیعیان که در ادامه نبوت انبیاء به آن معتقد هستیم،
امامت است.

ما معتقدیم که همه انبیاء (علیهم السلام)، اوصیائی داشته‌اند که در ادامه نبوتشان مردم
را در راه راست هدایت نگاه داشته‌اند. اما اوصیاء پیامبر خاتم حضرت محمد بن
عبدالله (صلی الله علیه و آله و سلم)، علاوه بر حفاظت و صیانت از دین اسلام و دنباله روی اهداف
پیامبر خاتم (صلی الله علیه و آله و سلم)، خود شخصیت مایی منحصر بفرد و دارای کرامات و
کمالات خاص خود بوده‌اند؛ که عدم اعتقاد و معرفت به شأن و منزلت و جایگاه
ایشان به اصل اعتقاد به اسلام و پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) خدشه وارد می‌کند. پس، از
مهم‌ترین وظایف مسلمین خصوصاً شیعیان شناخت و آگاهی نسبت به جایگاه
و شخصیت این بزرگان دین می‌باشد. کتاب حاضر که بقلم بزرگ مرد عرصه
روایت و دیانت مرحوم علامه مجلسی (رحمه الله) نگاشته شده و بخشی از کتاب
گرانسگ حیوة القلوب آن مرحوم می‌باشد، از دیدگاه قرآن کریم چهره
«حجت حق» و امام معصوم (علیه السلام) را بیان کرده است.

امید که مطالعه آن باعث شناخت بیشتر خوانندگان محترم از آن اسوه‌های تقوا
گردد و این خدمت ناچیز از ما مورد قبول درگاه خداوند و ایشان قرار گیرد.

والسلام علی عبادالله الصالحین

علیرضا نیشابوری محمدی

۱۱ ذی القعدة ۱۴۳۳ و ولادت حضرت امام رضا (علیه السلام)

مشهد مقدس رضوی

مروری گذر بر زندگانی و احوالات علامه مجلسی (رحمته الله علیه)

«إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ» (سوره مبارکه فاطر آیه شریفه ۲۸) تنها بندگان عالم خدا هستند که در اثر معرفت، به خشیت خداوند می‌رسند.

مرحوم محمد باقر مجلسی (رحمته الله علیه) فرزند محمدتقی مجلسی (رحمته الله علیه) معروف به «علامه مجلسی» در سال ۱۰۲۷ هجری قمری در شهر اصفهان دیده به جهان گشود. پدرش ملا محمدتقی مجلسی از علمای اهل علم و اهل تزکیه نفس بود تا جایی که در سنین جوانی توفیق زیارت حضرت ولیعصر (علیه السلام) را پیدا نمود و حتی در آن حال نیز سؤالات او درباره تهجد (نماز شب) بود و تحفه‌ای که درخواست نمود چیزی نبود جز کتاب. شرح ماجرا چنین است که ملا محمدتقی مجلسی (رحمته الله علیه) می‌فرماید: در اوایل بلوغ در پی کسب رضایت الهی بودم و همیشه به خاطر یاد او ناآرام بودم تا آنکه بین خواب و بیداری حضرت ولیعصر (علیه السلام) را دیدم که در مسجد جامع قدیم اصفهان تشریف دارند. به آن حضرت سلام کردم و خواستم پای مبارکشان را ببوسم ولی نگذاشتند و رفتند. پس دست مبارک حضرت را بوسیدم و مشکلاتی را که داشتم از ایشان پرسیدم. یکی از آنها این بود که من در نماز و سوره‌ها اشتباه می‌کنم و همیشه با خود می‌گفتم اینها نمازی که از من خواسته‌اند نیست لذا دائماً مشغول قضا کردن نمازهایم بودم و به همین دلیل نماز شب خواندن برایم میسر نمی‌شد. در این باره حکم را از استاد خود شیخ بهایی (رحمته الله علیه) پرسیدم. ایشان فرمود: یک نماز ظهر و عصر و مغرب را به قصد نماز شب بجای آور. من هم همین کار را می‌کردم. در این جا از حضرت حجة (علیه السلام) این موضوع را پرسیدم فرمودند: نماز شب بخوان و کار قبلی را ترک کن. مسائل دیگری هم پرسیدم که یادم نیست. آنگاه عرض کردم: مولا جان! برای من امکان ندارد که همیشه به حضورتان مشرف شوم لذا تقاضا دارم کتابی که همیشه به آن عمل نمایم عطا بفرمایید. فرمودند: کتابی به تو عطا کردم و آن را به مولا محمد تاج داده‌ام برو و از او بگیر. پس از آن مرحوم محمد تقی مجلسی (رحمته الله علیه) گمان می‌برد مقصود حضرت از مولا محمد تاج همان شیخ بهایی است و حضرت بخاطر معروفیت او در بین علما او را تاج نامیده‌اند. هنگامی که ملا محمدتقی مجلسی (رحمته الله علیه) نزد شیخ بهایی (رحمته الله علیه) حاضر می‌شود، او مشغول مقابله صحیفه کامله سجادیه بوده است. پس از اینکه ملا محمدتقی مجلسی (رحمته الله علیه) خواب خود را برای شیخ بهایی (رحمته الله علیه) تعریف می‌کند شیخ می‌فرماید: به تو بشارت میدهم به علوم الهی و معارف یقینی. پس از آن ملا محمدتقی (رحمته الله علیه) در همان محلی که امام را در خواب دیده بود شخصی بنام آقا حسن تاج را ملاقات می‌نماید که پیشنهاد استفاده از کتب وقفی موجود نزد خود